

min Mening undsluppet ham og forekommer mig ikke heldigt. Jeg troer i det Hele taget, at Partianskuelse, Partiopfattelse ikke her bør gjøre sig gjældende, og den har heller ikke gjort sig gjældende i Udvalget ved Behandlingen af Gage-loven. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Tfcherning: Anskuelserne heri Rigsdaagen have stadig været deelte om, hvorvidt der var Anledning til at gjøre betydelige Gageforhøielser, eller hvorvidt der ikke var Anledning dertil. Det har iaar været den almindelige Mening, at man skulde være varfom med at komme til en Gageforhøielse, og det forekommer mig, som man fra Begyndelsen af har udtalt sig saaledes, som om man snarere var gaaet for vidt i denne Retning, og at man burde standse. Naar man nu begynder ved enhver Leilighed, som gives, at lægge Lidt og Lidt til og faae de gode Hjerter til at stemme, istedetfor ganske simpelt at beregne, hvor skal faa Modstandsøieblikket være og hvad betydelse alle de Udtalelser, at man ikke let skal lade sig henrive? Naar man først bevilliger 200 Rd. til en Præst, 400 Rd. til en Læge, en forhøiet Gage til en Departementsdirecteur og saa fremdeles, saa behøve vi ingen Lønningslov. Stemme vi ubetinget mod enhver Forhøielse af den Art i Finantsloven, saa komme vi nærmere Lønningsloven og til billige Lønningslove, men blive vi derimod ved, saaledes som vi have begyndt idag, at votere saa 200 Rd., saa 400 Rd. etc., fordi man siger, det er Folk, som have særlig Fortjeneste, den Mand seer saadan ud, han er saa og saaledes stillet etc., saa kunne vi gjerne spare os Alleligheden med Lønningslove, thi saa vil Ministeriet aldrig give os dem, det behøver dem ikke, det kan faae Lønningerne strax, Stykke for Stykke, som det vil, Mand for Mand, som det vil. Her er det ganske simple Spørgsmaal: Ere vi efter moden Overveielse ligeoverfor det hele Lønnings-system, enige om Realiteten, hvorvidt der her skal gives et Tillæg eller ikke? Og dertil svarer jeg: vi have altid sagt, at i Finantsloven er den Slags Realitetsspørgsmaal vanskelige at bringe paa Bane, fordi Undersøgelsen ikke kan blive almindelig, og skal den blive almindelig, bliver den

tidsspildende, saa det ikke er ret at paa-trænge os denne Art Spørgsmaal her; det er fuldkommen urigtigt, det være sig med Hensyn til en Præst eller til en Læge, det er absolut urigtigt. Her er ikke Spørgsmaal om en enkelt Mand's Fortjeneste, her er ikke Spørgsmaal om noget personligt Tillæg, men her er Spørgsmaal om et Tillæg til en Læge paa en vis Post, og det er en Post, hvoraf vi lidt efter lidt faae flere heri Landet. (En Stemme: Der er blot Spørgsmaal om et personligt Tillæg.); derom er der her aldeles ikke Spørgsmaal, Spørgsmaalet er her om at finde en ny Gage, som er saameget større end den hidtilværende Gage, uden at man kan gjøre nogen almindelig Sammenligning med Lønningerne i det Hele, og gaae vi ind paa den her foreslaaede Forhøielse, vil man sige: Naar man lønner den Læge med saa og saa Meget paa det Sted, saa er der en anden Læge paa det Sted, som absolut maa have 400 Rd. mere, og saa stige vi Stigen igjennem, det er den sædvanlige Methode. Vi have hidtildags haabet at kunne modstaae den, men nu brister det, nu kunne de ærede Medlemmer, som endogsaa have ført an i den Retning at faae Lønningslove, ikke mere beseire deres gode Hjerter; saa stemme de for en Præst og saa for en Læge; det er bestandigt saa fristende at komme ind paa det personlige Gebeet, og det er ubehageligt at skulle være den, som gjør Modstand, men jeg raader Thinget og beder Thinget at gjøre Modstand, blive ved at gjøre Modstand i alle den Art Spørgsmaal, indtil vi kunne faae Lønningsloven til at gaae. Gage-loven kan blive færdig, dersom det Grundlag, som nu er tilbudt, saa at sige, for 3 à 4 Aarsiden, bliver staaende; den bliver efter al Sandsynlighed ikke færdig, naar man bliver ved at underkjende det Grundlag, som man har været enig om at gjøre gjældende. Det dreier sig i det Væsentlige om en variabel eller en fast Scala; jeg tør antage, at den langt overveieende Deel heri Thinget vil holde fast paa den bevægelige Scala som Gageforhøielse i Forbindelse med Alderstillelag; vil man holde fast derpaa og støtte disse Bestræbelser ligeoverfor Ministeriet, saa votere man ikke disse smaa Gager her igjennem Finantsloven, thi